

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XII. évfolyam 12. szám

2012. december

Adventi várakozás

Advent a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy "meg kell tanulni vágyakozni azután, ami a miénk". Gyermekkorunkban éltünk így. Vágyakoztunk arra - ami biztosan megjött. Télen: az első hóesésre. És várakozásunk ettől még semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg: nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni - beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a mienk. (...)

Az a gyerek, aki az első hóesésre vár, - jól várakozik, s már várakozása felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé, szabad és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből éppen azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: hetek, órák, percek kattogó szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

Pilinszky János

Egyházközségünk minden tagjának tartalmaz Úrjöveti készülődést, és a megszületett Jézus kegyelmeiben gazdag, áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk!

Zsolt atya, János atya,

Gyuri atya, Jácinta nővér, Lőrinc testvér és a szerkesztők

A napkeleti bölcsek példája

Nálunk, Magyarországon, és persze egész Európa- szerte (és a „fejlett világ” többi országában is) természetes, hogy egy ember megszületése általában steril, kórházi körülmények között, biztonságosan, szakember felügyeletével történik. Ugyanilyen természetes az is, hogy a kismama teljes körű ellátást kap. Ebbe a „szerencsésebb” övezetbe tartozik a Föld népességének nagyjából egynegyede.

Ez az, ami a Föld legtöbb újszülöttjével kapcsolatban nem így esik meg, hanem nyugati szemmel szinte elképzelhetetlen nyomorúság közepette, az így megszülető Isten képmásai ráadásul nemritkán veszedelmes (sokszor az anya, illetve a gyermek életét követelő) fertőzés kockázatainak is ki vannak téve.

Jézus és Szűz Mária is pontosan ezt élték át. A Megváltó születését éppúgy a nélkülözés és a fentiekben vázolt kiszolgáltatottság jellemezte, mint ahogy az ma például Afrikában vagy Dél-Kelet-Ázsia legnagyobb részén mindennapos. És ez még nem volt elég: hamarosan az egész családnak menekülnie kellett Egyiptomba a hatalmi arrogancia gyilkos természete elől.

Őt a környékbeli pásztorokon kívül a Szent Családéhoz képest igen jó anyagi körülmények között élő napkeleti bölcsek (valamennyien kiváltságos helyzetben voltak a saját hazájukban) is meglátogatták és a kor luxuscikkeinek számító ajándékkal bizonyították alázatukat és tiszteletüket. Nekik fontosabb volt a Megváltó, mint a fényűzés és a kényelem: még a hosszú, fáradságos és veszélyekkel teli utat is vállalták érte.

Hasonlóan kiváltságos helyzetben voltak akkor a farizeusok és írástudók, de közülük senki sem vette a Keletről érkezett látogatók áldozatának töredékét jelentő fáradságot és nem ment el Őhöz. A „felső tízezer” közül csak Heródes király volt a kivétel, de őt sem az imádat vitte oda, hanem az irigység, a hatalomvágy és a gyűlölet.

Azóta igen hosszú idő telt el és az ünnephez való hozzáállás a keresztények által lakott területek gazdagabbik felén mélyreható változásokon ment át. Luxuscikkről lemondani, pláne a dúsgazdagok körében ma „cikinek” számít, ha pedig ezért szinte erőn felüli áldozatokat kell hozni, akkor pedig egyenesen az „őrültség” szinonímája. Még kevésbé divat, ha egy igencsak vagyonos ember szétosztja mindenét azok között, akiknek esetleg a napi egyszeri jóllakottság is „luxusnak” számít...

A boltok, plázák kirakatait és a már november elején „fényözönbe” kerülő utcákat nézve egy hiteles kereszténynek a legkevésbé sem a lemondás jut eszébe, hanem valami egészen más. A Karácsony meglehetősen bizarr „megünnepléséhez” köthető TV-reklámokból és ripacszkodó bohóckodásokkal fűszerezett „vígjátékokból” sugárzó giccs és bárgyú műmosoly az adás helyett a birtoklást, a mindenki másénál jobb, drágább és menőbbnek számító „ajándékok” megszerzését, valamint a természetellenesen erőltetett vidámságot sugallja. Az ily módon megszenteltelt Karácsony nem nélkülözi a különböző, ilyenkor szokásos konyhaművészeti fogásokban való mértéktelen dúskálást sem, miközben bolygónk más területein minden évben milliók halnak éhen.

De nincs is olyan sok kiégett, csömörtől szenvedő, boldogtalan ember a „harmadik világban”, mint errefelé! Igazi, mély boldogság és erőltetett vidámság között ugyanis óriási különbség van, de az előbbihez nem a drága ajándékok birtoklása vezet, hanem az a lelkiület, ami a napkeleti bölcseket is jellemezte. Petneházy András

Hajléktalanok Mit tehetünk értük?

A világ is egyre jobban szereti az adventet. Hangulatot látnak benne, sejtelmes varázst, színes gyertyákat a fenyőkoszorún, a karácsonyvárás intimitását egy kandallós szobában. (...) Néri Szent Fülöpre gondolok, aki élete vége felé folyamatosan azt kérdezte: "Mikor kezdünk el végre jót tenni?" Mikor kezdjük el kitalálni mások kívánságát? (...) Persze manapság sokan inkább elszenvetői vagyunk egyesek hatalom- és pénzségének, és jellemzőbb, hogy csak élni, túlélni akarunk. Munkát, egészséget, biztonságot szeretnénk, és ez nem mindig adatik meg. Elborítanak a gondjaink, és ezektől nem látjuk a másik szenvedését. Miért törődnek a szomszédal, ha nekem is bőven kijut a gondból? (...) Hogyan lehet kilépni e gondolatmenetből, amikor függőségeink vagy éppen a gondjaink ennyire leszűkítik a látóterünket? Egy biztos: lassan, apránként, de napi gyakorlatokkal. (...) *Részlet az Új Ember december 2-ai számából, Rátkai Balázs Készülődjünk című írásából.*

Ez az elzárkózás tapasztalható egy olyan társadalmi probléma megítélésében is, amilyen a hajléktalanság. **A hajléktalanság alapvető okai ellen – mint a szélsőséges társadalmi egyenlőtlenségek, a munkanélküliség, az alacsony bérek és**

nyugdíjak, a lakásfenntartási támogatás alacsony összege vagy a szociális bérlakások hiánya – nagyon nehéz egyedül tenni valamit.

A fővárosban dolgozók, tanulók nap mint nap találkozhatnak hajléktalanokkal, láthatják a vonat, busz ablakából az erdős részeken megbújó tákolmányokat, amiben emberek élnek. Veresegyházon nehezebb észrevenni, meglátni őket. Pedig vannak, nem is kevesen. Bartók Ildikó két tucat emberről tud, akikkel folyamatosan tartja a kapcsolatot, segít nekik, amiben tud. Hivatalos ellátó intézményrendszer nincs. Vannak köztük, akik jogosultak és kapnak is az önkormányzattól szociális támogatást, de még többen vannak, akik nem. Vannak köztük nyugdíjasok és fiatalok. A legfiatalabb 22 éves, a legidősebb 75. Mindannyian helybéliek. Vannak, akik önhibájukból veszítették el lakásukat, munkájukat, de vannak, akik áldozattá válva jutottak ebbe az élethelyzetbe. Vannak, akiknek sikerül kitörni, de vannak, akik „benragadnak” a hajléktalanság állapotában. Mivel a hajléktalanszállás megszűnt a 90-es évek közepén, a lakhatásuk a legkevésbé megoldott. Nagy erőfeszítésekkel mindig sikerül mindenkinek fedelet találni, de ezek nem hosszú távú megoldások. Az Anonymus utcában néhány embernek van lehetősége térítés ellenében szobát kivenni, mások fészerekben, elhagyott, nem használt épületekben húzzák meg magukat. Az étkezésüket az alkalmi munkák jövedelméből fedezik. Van, amikor az élelemért végzik a napi munkát. A tisztálkodásuk, ruházatuk tisztítása sokuknak a Szent Pio Otthon segítségével oldódik meg. A hétvégi étkeztetésük sokáig gondot okozott, de a Családos közösség kezdeményezése nyomán néhány hete 12 ember számára jelent napi meleg ételt a közösség tagjainak önzetlen segítsége.

Hogyan tudunk még segíteni válságos helyzetbe került embertársainkon? A leghatékonyabb segítség számukra a munka lehetősége. Azon túl, hogy jövedelemhez, ételhez, szálláshoz juthatnak, ez segít leginkább megőrizni önbecsülésüket, önértékelésüket. Fontos ezeknek az embereknek az elfogadása, befogadása, amiben a Pio Otthon szintén jó példával jár elől, hiszen nem csak a mindennapi szükségleteikben segíti őket, hanem ha igényük van rá, az idősek klubjában közösséget is találhatnak. Emellett Ildikó külön nekik is szervez csoportokat, ahol közösségben lehetnek. Ha bárki találkozik hajléktalanokkal, akiken segítene, de nem tudja a módját, ha munkát tud ajánlani vagy tárgyi, anyagi segítséget tud nyújtani, hívja Bartók Ildikót (06-30-5720639).

Mit tehetünk mi, egyenként vagy közösségben? Hogyan viszonyuljunk a hajléktalanokhoz?

- **Tájékozódjunk** a hajléktalanság és a szegénység okairól – ne a sztereotípiák alapján ítélkezzünk!

- Ha rossz tapasztalatunk volt egy-egy hajléktalan emberrel kapcsolatban, ne gondoljuk azt, hogy minden hajléktalan ember egyforma! **Ne ítéljük el mindannyiukat** egy-egy társuk tettei vagy szavai alapján!

- **Figyeljünk oda arra, hogyan nevezzük a hajléktalan embereket!** Ne hívjuk őket csövesnek, koldusnak, büdösnek, alkoholistának, bűnözőnek, ne tegyünk egyéb bántó megjegyzéseket. Szóljunk rá másokra is, akik nem tisztelik a hajléktalan emberek méltóságát!

- Keressük meg a környezetünkben azokat, akik szintén tenni akarnak a hajléktalanság ellen és **lépjünk fel közösen!**

- **Értesítsük** hajléktalan ismerőseinket, ha tudunk valamilyen **munkalehetőségről!**

- Ha akad háztartási, házkörüli vagy alkalmi munka, amit nem tudunk vagy nem szeretnénk magunk elvégezni, **kérdezzük meg hajléktalan ismerőseinket, elvállalnák-e?**

- Adjunk munkát hajléktalan embereknek és **ne bocsássunk el senkit csak azért, mert nincs állandó bejelentett lakcíme!**

- Ha pénzt kér tőlünk valaki, **a mi döntésünk, hogy adunk-e neki vagy sem.** Mindig törekedjünk arra, hogy **kedvesen és udvariasan válaszoljunk**, attól függetlenül, hogy mi a válasz.

- **Támogassuk** a hajléktalan embereket ennivalóval és ruhával (különösen hasznos a meleg ruha, cipő, alsónemű, takaró, hálósák és sátor).

- **Ne dobjunk ki semmit, ami ehető és használható**, hanem ajánljuk fel egy rászorulónak az utcán!

- Ne a kukába, hanem **a kuka mellé tegyük** azokat **az ehető, használható dolgokat**, amelyekre már nincs szükségünk!

- Ha van olyan **könyvünk**, amire már nincs szükséged, **ajánljuk fel** hajléktalan embereknek!

- Segítsünk a hajléktalan embereknek a **holmijuk tárolásában**, illetve szállításában!

Ma 8-19 óra között a korábbi évekhez hasonlóan adventi jótékonyági vásárt rendezünk a plébánia és a templom közötti területen. Itt a családok saját készítésű ajándékokat, házi süteményeket és lekvárokat, valamint otthonról hozott, már nem használt játékokat, gyerekkönyveket is árusíthatnának. A vásár jó alkalom egy kis megállásra, hangulatos időtöltésre, kedves és egyedi ajándékok beszerzésére, valamint mások segítésére.

Idén a jótékonyági vásár bevételével a veresegyházi hajléktalanok értekeztetését támogatjuk.

Bemutatkozik a KARITÁSZ csoport

Búcsúbeszédében Jézus "új parancsot" adott nekünk:

"Úgy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket!" (Jn 13,34)

A Karitászcsoport célja ennek a szeretetnek a megvalósítása. Feladatunknak tekintjük, hogy kialakulhassanak azok a kapcsolatok, ahol a segítő és segítségre szoruló egymásra talál. Fontos szerepet kap alkalmainkon az ima, ahol imádkozunk mindazokért, akik imaszándékkal fordulnak hozzánk, vagy azokért, akikről tudomást szerzünk, hogy nehézségekkel küzdenek és hálát adunk az Úrtól kapott örömeikért.

Hogy miben szeretnénk/tudunk segíteni? Valószínűleg mindent nem sikerül megfogalmaznom, így csak néhányat említek a sok közül:

Magányosak, idősek, betegek meglátogatása, kimenni velük sétálni a levegőre, beszélgetés, felolvasás, ház körüli munka, bevásárlás, közös ima, stb.

Családok, egyedül élők, hajléktalanok megsegítése, amiben szükség van és amiben csak segíteni tudunk.

A plébánia udvarán levő karitászházba várjuk azokat, akiknek ruhára van szükségük. Itt ruhákat lehet válogatni saját vagy családtagjaik részére.

Évente egy-két alkalommal az összegyűlt adományokat (tartós élelmiszer) szétosztjuk azon családoknak és egyedül élőknek, akiknek ilyen jellegű segítségre van szükségük.

Hogy céljainkat meg tudjuk valósítani, várjuk azok jelentkezését, akik úgy érzik, szívesen segítenek másoknak és azokat, akiknek valamilyen

segítségére van szükségük, vagy akik ismernek olyanokat, akiknek jól jön a mi segítségünk.

Várjuk új tagok jelentkezését is. Szeretnénk, ha kialakulhatna egy kölcsönös bizalom a segítő, segítségére szoruló és a karitás között.

Ennek elősegítésére kihelyeztünk a templomban hátul a fűtőtestre egy imadobozt. Ebbe a dobozba lehet rakni az imaszándékokat, felajánlásokat és kéréseket. Lehetőség van olyan imaszándékok elhelyezésére is, melyekért elolvasás nélkül imádkozunk összejöveteleinken. Ezeket a kéréseket kérjük a kihelyezett színes cédulákra írni. Egyéb kéréseket a kihelyezett fehér cédulákra vagy otthonról hozott papírra lehet írni. A cédulákat összehajtva bele kell dobni az imadobozba, melyet havonta egyszer fogunk kiüríteni. Ezeket cédulákat az ima végeztével elégetjük.

Ha valaki olyan kéréssel szeretne hozzánk fordulni, mely igényli a kapcsolatfelvételt, akkor írja oda a telefonszámát, melyen elérhetjük.

A segítőkészség és a szeretet mindnyájunkban ott van és függetlenül a karitás munkájától működik az emberekben, mint ahogy már oly sokszor tapasztaltuk körünkben. Mi ehhez csak annyit szeretnénk hozzáadni, hogy ahol nem jön létre magától a kapcsolat a segítő és segítségére szoruló között, ott ezt elősegítsük. Úgy gondoljuk ennek érdekében egy olyan hálót kellene kiépíteni, ahol bizalmon alapuló kapcsolatokon keresztül a segítő és segítségére szoruló egymásra talál. Mindezt a plébánián működő közösségekkel együttműködve szeretnénk megvalósítani.

Mondics Krisztina

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

Köszönjük a Szent Erzsébet napi (november 4-11 között tartott) tartós élelmiszer gyűjtés kapcsán összegyűlt adományokat. Ezen alkalommal összegyűlt: 52kg liszt, 30 l olaj, 80,5 kg cukor, 22 kg rizs, 30 kg tészta, 1 l ecet, 1 l citromlé, 2 kg só, 6 kg lencse, 47 db konzerv, 5 doboz tea, 28 db édesség, 5 l tej, 2 l üdítő, 4 db margarin.

Az adományokból 30 gyerekes családnak juttattunk csomagot.

A karitás-gyűjtés eredményeként 124.015 Ft gyűlt össze. Köszönjük a kedves hívek nagylelkű támogatását!

Az Úr imádsága 3.

„Szenteltessék meg a Te neved...”

Az ima folytatásában, a megszólítást követően hét kérést hozunk az Atya elé. Ebből az első három Őrá irányul, míg az utolsó négy ránk, emberekre. Ezt a sort ezzel kezdjük: „Szenteltessék meg a Te neved.” Ez valójában nem is kérés, hiszen az Ő neve Szent, attól függetlenül, hogy mi kérjük-e. Ez a mondat értelmét tekintve inkább arra utal, hogy *legyen* az Ő neve Szent, Áldott. Ebben az értelemben pedig a fenti mondat már nem kérés, hanem dicsőítés. Ebbe természetesen nem csak a fizikai értelemben vett „név” tartozik bele, hanem minden, ami egyet jelent az Ő nevével: dicsérik a Mindenhatóságát, a Fölségét, a Kegyelmit, a Szeretetét...

A Szentírásban a hegyi beszéden kívül több helyen is megjelenik az Úr neve: *„Mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni.”* (Róm 10,13); *„Aki segítségül hívja az Úr nevét, az megmenekül...”* (Joel 3,5); *„Uram, mi Urunk, milyen csodálatos széles e világon a te neved!”* (Zsolt 8,2); de talán a legismertebbek Dávid király szavai: *„Áldjad, Istenem, az Urat, s egész bensőm az ő szent nevét.”* (Zsolt 103,1). Isten tehát egyet jelent az Ő nevével. Ezért fontos, hogy hogyan használjuk: dicséretre, kérésre, hálaadásra? Vagy esetleg ok nélkül, meggondolatlanul, indulatosan? A mai világban sajnos gyakran halljuk, és szinte már elfogadottnak vesszük, hogy indokolatlanul, sőt, sokszor káromolva említik a Jóistent. Pedig a második parancs egyértelmű utasítást ad az Úr, Isten, Jézus Krisztus, Szűz Mária valamint a szentek nevének helyes használatára.

Az ima első „kérese” emellett magában foglalja azt is, amit mi keresztények tehetünk az Úr nevéért. Mert – bár tőlünk függetlenül is Szent az Isten – mi is tudunk tenni azért, hogy a többi ember is valóban szentként lássa Őt: *„...akár esztek, akár isztok vagy bármi mást tesztek, tegyetek mindent Isten dicsőségére.”* (1Kor 10,31). Feladatunk tehát, hogy Istent (és az Ő nevét) a szavainkkal és a tetteinkkel is dicsérik, és példánkkal más embereket is közelebb vigyünk Hozzá.

-nppaul-

Karácsony másnapján, **december 26-án a 8 órás szentmise után** lesz a Hódolat Jézus jászolánál. Kérjük a hittanosokat, fiatalokat a szokásos módon készüljenek verssel, énekkel-zenével ajándékot adni Jézusnak. Aki szeretne bekapcsolódni, jelezze Lugosi Margitnál.

FILMAJÁNLÓ

Az adventi készülletben és a karácsony ünneplésében is segítségünkre lehet két közelmúltban bemutatott nagyszerű filmalkotás, melyeket az Uánia Nemzeti Filmszínházban vetítenek, reméljük, még jó darabig.

II. János Pál - A fehér ruhás vándor. A produkció a lengyel dokumentumfilm-gyártás legjelentősebb alkotása, mely II. János Pál életútját mutatja be. A 2005 tavaszán elhunyt, majd hat évvel később boldoggá avatott pápa azon köztiszteletnek örvendő történelmi személyiségek sorába tartozott, akik egész életüket mások megsegítésének szentelték. Az alkotók a teljességre törekedve járták végig a legfontosabb állomásokat: kezdve a korai lengyel évektől, amikor Karol Wojtyła bíborosként egyre szélesebb körben vált ismertté, egészen halála percéig. Fontos egyházi és közéleti személyiségek, filmesek, újságírók és sokan mások nyilatkoznak II. János Pálról. Segítségükkel közel kerülhetünk egy olyan nagyszerű egyéniséghez, aki üzenetével milliók életét változtatta meg, szavaival reményt adva még a legelkeseredettebbeknek is.

Az utolsó hegycsúcs. Kirándulni ment a hegyekbe és meghalt. 42 évesen. Pablo Domínguezről, a katolikus papról szól ez a megragadó dokumentumfilm, aki éjjel-nappali szolgálatot vállalt, aki ég és föld találkozási pontja volt, és ezt az emberek megéreztek. A múlt tárul fel, hisz mindenki Pablóról beszél, mégis a jelen kérdéseire kapunk választ a szereplők szájából: Mi a boldogság? Lehet-e boldog, aki szenved? Van-e teljes élet? Mi a halál? Ez volt Pablo, és ilyen maga az élet.

Ünnepi vidám gyereksarok

Csokoládés királyok

Gabika meséli a karácsonyi történetet: ... a három király letérdelt, és ajándékokat nyújtottak át a Gyermekeknek: aranyat, tömjént és Milkát...

Boldog ünnepeket!

Az idős plébános így fejezte be karácsonyi prédikációját:

Kedves híveim, tudom, hogy közületek sokakat legközelebb jövő Karácsonykor fogok itt látni. Nekik már most boldog Húsvétot kívánok!

A HIT ÉVE 2012
2013

A Hit évéhez csatlakozva a Váci Egyházmegye zsinatáért imádkozva, **novembertől folytatjuk a rózsafüzér imádkozását**, hétfőtől péntekig 1/2 6 órai kezdettel. Az Oltáriszentség előtt közösségben, hangosan mondott rózsafüzér nagyon hatékony imádság. Az édes Jézus és a drága Szűzanya egyházközségünk minden tagját hívja és várja.

Az egyházmegyei zsinat idején minden hónapban új könyörgéssel kérhetünk segítséget a Lélek munkálkodásához. Az adventi könyörgés a következő:

Urunk, közeledik Fiad születésének ünnepe. Segíts, hogy zsinatunk adventi várakozással és a Szent Család lelkületével tanácskozzon családjaink jelenéről és jövőjéről! (Hallgass meg, Urunk!)

PROGRAMAJÁNLÓ

2013-ban is jön két alkalommal Pécsi Rita egyházközségünkbe. Első alkalom január 19. 9:00. Helyszín: Szent Pio Otthon közösségi terme.

Pécsi Rita tavalyi előadásorozata folytatódik, a Lélekmozgások témakör után új témába fogunk, a bizalom pedagógiájáról hallhatunk.

A folytatásban a következő témák kerülnek elő:

- Mire való a művészet a nevelésben? Úri passzió, vagy hiba lenne kihagyni?
- Most eredj és élj, mert a világ a Tiéd! - nagyserdülők és ifjak, nagykamazok elengedése
- Kire van szükségük? A "nevelt nevelő" ereje
- Bevezetés a bizalompedagógiába - Bizalommal vezetni? Manapság?? (A megbízhatóság, a biztonságérzet, az önértékelés, az önállóság és együttműködés kialakulásának útjai)

A tavalyi előadások hanganyaga hozzáférhető, érdeklődni a p.nagy.eva@vaciegyhazmegye.hu címen lehet. Az előadások alatt ismét lehet vásárolni könyveiből is.

ESEMÉNYNAPTÁR

December 9. 8 órától 17 óra	Adventi jótékonyági vásár és véradás "Advent és karácsony a művészetekben" – Dr. Kovács Ilona előadása
December 16. 9.30	gyerekmise
December 20. 17 óra	karácsony előtti gyóntatás
December 21. 17 óra	karácsony előtti gyóntatás
December 24.	éjféli mise
December 25.	ünnepi miserend
December 26.	csak reggel 8-kor van mise; utána Hódolat Jézus jászolánál
December 30. 18.00	Szent Család vasárnapja gyerekmise
December 31. 18.00	év végi hálaadás, (a január 1-i ünnep előesti miséje)
Január 1.	Szűz Mária istenanyasága ünnepe, ünnepi miserend
Január 4. 19.15	Elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek találkozója

**Imádkozzunk a november hónapban keresztelt
gyermekekért!**

Schnell Orsolya
Vörösmarti Benedek
Bolla Anna
Boros Leona Ivett

Úr Jézus, te formáld, te alakítsd őket,
hogy hiteles, tanúságtevő keresztény
emberekké váljanak! Segítsd szüleiket
és keresztzüleiket a példaadásban!

Amen!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és szerdán a Szt. Pio
Otthonban..... 10.00
Kedden, csütörtökön és pénteken..
..... 18.30
Szombat.....08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszél
t időpontban a plébánián is van
gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTSÉGIMÁDÁSOK **TEMPLOMUNKBAN**

Hétfőn és csütörtökön 19 órától;
Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétfvégén 6.30-7.30-ig
(zsolozsma 6.30-tól)

KÖZÖSSÉGEINK

Óvodás közösség: péntek 17.00
Alsós közösség: péntek 17.00
Felső közösség: péntek 17.00
„Kis ifi” közösség: péntek 19.30
Fiatal felnőttek közössége: csütörtök 19.30
Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30
Életige kör: minden hónap 2. péntek 19
óra, Erdőkertes
Boldog Özséb közösség: minden szerda 19.00
Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00
Kórus: minden szerda 19 óra
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitás: minden hónap egy előre
hirdetett keddjén 19.15
Útkeresők: minden kedd 19.15
Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19 óra
Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00
Baba-mama minden csütörtök 9 óra
Szereteláng kéthetente szombaton 9.00
Cursillo csoport: minden hónap 1.
csütörtök 18 óra (könyvtár)
Szent Mihály hétköznapokon (csütörtök
kivételeivel) 19.15; szombaton 18.00, vasárnap 15.30

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelejre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **február 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-15 óráig.

A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon és a sekrestyében!

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.
(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Dóra, Ferencz Zoltán
(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.